

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s lapfőigazgató

Szerkesztőség Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Egy ember, ki nem tudott számolni. . .

Debreczen, július 15.

Égy hajón, mely Ausztráliából Klondiké felé tartott, egy ember főbelötte magát. Egy ember, a ki nem tudott számolni . . .

Zseni volt, büszkén mutatta a leveleket, melyekben elsőrangú művészkapacitások véleményét kértek tőle, a szegényes magyar képtár igazgatójától.

Értett a képekhez, a szobrokhoz és míg a gondolatai a művészet magas régióiban röpködtek, elfelejtette azt az egyszerű műveletet, a mit a legutolsó grejzler is tud, hogy $2 \times 2 = 4$ és ha 4-ből elveszünk 2-öt, marad kettő.

Látásból nagyon primitív mesterség a számolás és a ki a közpénzeket kezeli, ha hibát követ el, a büntető törvénykönyvvel jut összeütközésbe.

Tudja ezt minden épeszű ember és ezért nagyon feltűnő jelenség, hogy éppen a legzseniálisabb emberek között akadnak olyanok, kik nem értenek a kétszer-kettő művészetéhez.

Sokan, nagyon sokan szertelenségnek tartják ezt a részleges tudatlanságot és a legzseniálisabb emberre is rádobják a követ, ha kiderül róla, hogy elköltötte azt a pénzt, mely nem volt az övé.

Pedig ennek a szomorú jelenségnek megvan a maga szomorú filozófiája.

Vannak foglalkozások, melyek annyira igénybe veszik az agyat, az ember egész gondolkodásmódját, hogy a $2 \times 2 = 4$ primitív mesterségét teljesen elfelejtik.

Hány jeles embert ismerünk, kikre a rendezett viszonyok között élő kiskereskedő a legnagyobb sajnálattal tekint le.

Szánja a szegény embert, a ki nem tudja, hogy kétszer kettő az négy . . .

Pulszky Károlynak is ez a tragédiája. Elkecsereve mondotta az utóbbi időben ismerőseinek:

— Miért nem adtak mellém egy embert, a ki számolni tud . . .

Előkelő állása volt, de ennek az állásnak nagy tudása kölcsönözött tekintélyt.

Mint az Országos Képtár igazgatója egész Európa művészvilágában ismeretes volt.

Kikutatta a legszebb műremeket és megvásárolta azokat az általa vezetett képtár számára.

E mellett a legizgalmasabb életet folytatta és nem gondolkozott sokat a felett, hogy a pénzt, mely a tárczájában volt, elköltse e vagy nem?

A büntető igazságszolgáltatás nem sujtoita a könnyelmű, de zseniális embert.

Az orvosok kimondták róla, hogy peralitikus. A kárt megtérítették rokonai.

Azóta a főváros éjjeli helyén bandukolt és a jószívű bohémek, kikkel találkozott, részvételt nézték a kopott ruhájú zsenit, ki tűzben égő szemekkel beszélt képekről, szobrokról, a művészetéről . . . Arra, hogy valaha fényes, előkelő állása volt, csak ritkán gondolt és ilyenkor keserűen fakadt ki:

— Miért nem adtak mellém valakit, a ki számolni tud? . . .

*

Igy siratják (?) a hazai lapok egyik volt kitűnőségünket.

Azt mondja egy közmondás, hogy a holtakról vagy jót, vagy semmit. Rosszat semmi esetre sem.

Hát ez a szálló ige egy nagy hazugság. Igazolja a Pulszky Károly nekrológja, a melyben a sajnálkozás és elismerés mellett, ott vannak a nagy tehetség nagy tévedései, — védelmül oda lökve, hogy nem adtak mellé ellenőrt.

A Pulszky Károly története nagyon megrendítő és tanulságos. Ugy is, a hogy a lapok köztudomásra hozzák, hát ha még az apróbb, de nevezetesebb részleteket is napfényre hoznák?

Azt mondják Pulszky Károlyról, hogy pogány volt és eszményeknek hódolt. Milyen ellentét! És mégis, míg sorsának napja ragyogott „övé volt az élet“ s a mikor a gyánu szele felölelte a most sajnálkozó ujságok a legkiméletlenebbül rontottak neki és a nagy közönség ette ezt a szerencsétlen: még tévedésében is nagy embert!

Nagyon éhes a — tömeg. Aztán olyan könnyelműen dobják oda a „gyánu“ köpenye alatt az — áldozatot.

Tévedni emberi dolog! De nem emberi dolog az embert bele erőszakolni az erkölcsi halálba.

A XIX. század hanyatlásában ez a legedesebb — divat.

Hej! Ha Kepler fölébredne, most mondhatná el igazán, hogy — fázik!

Fázunk mi is. De tagadjuk!

Némó.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

VIHARBAN.

*Csikázó villám fénye mellett
Tánczát a vihar járja még
Száz bömbölő kürtből dörögve
Hozzá zenél az ég.*

*Csak tartom, tartom kis hajómat
A hánykodó habok felett
Védelmezem kétségbeesve
Drága terhét: szerelmemet.*

*Hullámtornyok jönnek rohammal,
De még a drága teher ép,
Mintha félnének, elsimulnak
S nem bírnak vele semmikép.*

*Hogyné félne a víz a tüztől,
S mit is tenne az Océán?
Csak nem gondolja, hogy szerelmem
Az ő medrén megférne tán?*

** * *
Az istentelen zürzavarban
Nem leheltem sehóly nyugalmam,
De ha! egy tiszta pillanat
S a zürzavarból kiszakad:
A te szavad.*

*Pokol sötéte ül felettem,
Megnyíló szemem visszaretten,
De ha! egy álom jelenet
Két fény sugar, mely rám remeg:
A te szemed.*

*Hurrá! miénk az élet újra,
Dühét a vész hiába fújja,
Nem érhet baj a habokon,
He én e két szelíd sugarba
Egész lelkemmel megkapaszodom.*

A—ch L—s.

A sebesült.

I.

Porzott az ut. A vágató dragonyosok ezüstös sisakja fényesen ragyogott a tavaszi levegőben.

Távol a várostól, a messze elnyúló egyenetlen terepen folyt le a nagy gyakorlat. Két hadosztály állott egymással szemben.

Még sötét éjjel volt, amikor a dragonyosok és a többi másfajta lovasság felvonult a terepre. Apró csoportokra oszolva járták be a terepet. Felkutatták az árkokat, behatoltak a

dombok közé és körül kerültek az itt-ott feltűnedező ligeteket, apró facsoportokat.

A tűzérés az egyik magaslaton foglalt állást. Lemozgonyozva heverte az ágyuk, valamivel hátrább állottak a lőszerkocsik.

A gyalogság hajnalban vonult ki a városból. Szokatlan esendben mozogtak végig a néptelen utczákon a hosszú katonaszlopok. Az ébredező városban nem hallottak egyebet a kivonulásból, a nehéz, szeges bakancsok egyöntetű üteménél.

Magasan állott a nap, mikor felbukkant a nyugoti határszéli az ellenséges hadosztály fehér jelszalagos oszlop. Eldugott, keskeny utakon menekültek. Ki akarták vonni magukat a másik hadosztály kutató tekintete elől. A hirszerzés czéljából széjjelküldött lovasjárőrök reabukkantak a fehérszalagos oszlopokra.

És ezzel egyidejűleg megkezdődött mind két vonalon a harc. A bevezető harcot a tűzérés kezdte meg. A dombtetőn eldőrdült az első ágyu. És azt gyors egymásutánban követte a többi. Az apró, rövid tüzek, szakadatlanul hangzó éles dörgések jelezték, hogy a tűzérés jó czélpontot talált.

Az 1898. évi állami zárószámadás. Az állami számvévszéknél, mint az O. É. jeleni, serényen folynak a zárószámadási munkálatok, melyek mellett csak a legsürgősebb ügyeket intézik el. A négyszázat meghaladó részletes zárószámadásból, továbbá a kormány kezelése és igazgatása alatt álló alapok zárószámadataiból már több elkészült; a még hátralevőkkel, valamint a sommázattal és az államháztartás mérlegeivel azonban előreláthatólag csak augusztus hónap vége felé készülnek el. A zárószámadásokkal egyidejűleg az idén is elkészíti és elterjeszti az állami számvévszék az 1898. évben nyugdíjazott állami alkalmazottokról, valamint az özvegyekről és árvákról szóló kimutatást is.

A felső-eöri mandátum. A felső-eöri választókerület függetlenségi pártja elhatározta, hogy gróf Erdődy Gyula ellen nem állít jelöltet. Így a szabadelvű párt jelöltjének megválasztása bizonyos.

A kongrua. A lelkési jövedelmek kiegészítéséről szóló 1898. évi 14. ik törvényzikk végrehajtásának előkészítésével dr. Reiner János budapesti egyetemi magántanárt bízták meg, ki az összes egyházak viszonyait a legalaposabban ismeri. E hónap 30-án jár le ama határidő, ameddig a nem katolikus egyházak lelkési jövedelmei kiegészítéséről szóló igényeiket a kultuszminiszternél be kell jelenteniük. Eddig a dunántúli ág. ev. és ev. ref. egyházak nyújtották be jelentéseiket. Az ev. ref. egyház 1439 lelkész folyamodását juttatta a miniszter elé, ezeket a jelentéseket a Dokus Ernő országgyűlési képviselő elnöklése alatt működő végrehajtó bizottság és a konvent is felülvizsgálta. Az így elkészített adatokból kell majd a törvény végrehajtására szükséges előkészületeket megtenni, ami annál sürgősebb, mert a lelkési jövedelmek kiegészítése már 1899. január elsejétől esedékes.

Később már hallható lett a Manlicher-fegyvernek éles ropogása is. Egyik-másik szárnyon megvillantak a levegőben a szuronyok.

II.

Puskaagygyal döngötték meg a klastrom kapuját. — A hatalmas ütések alatt ricsogott-recsegett a kemény tölgyfakapu.

Két dragonyos egy embert támogatott. Fehér volt az arca, homloka véres. Főhadnagy volt a dragonyosoktól. A gyakorlat közben érte baleset.

A dörömbölésre senki sem jött elő. A két katona türelmetlenkedett. Aggodalommal nézték a főhadnagyot. A egyik katona szitkozódva, elfojtott káromkodással emelte le válláról a karabélyt. Zörgetni készült, amikor belülről zörgés hallatszott.

Kules nyikorgott a zárban és megnyílt az ajtó. Megrettent, ijedt arcú apáca állt az ajtóban. — A nagy ijedtségtől egy szó sem hagyta el az ajkát. — Kíváncsi tekintettel nézett a katonákra és szeme eközben a sebesültre tévedt. Hirtelen megértett mindent.

Kinyílt a kapu másik szárnya is. Hűvös szellő csapott ki a hosszú homályos folyosóról.

A katonák megindultak a sebesülttel. Követték az apácát, a ki ment mindenütt, előttük. Itt is, ott is feltűnt egy fehér árny. Ijedten rebbentek széjjel a folyosón a nagy zajra az apácák.

Az emeleti látogató szobában fektették a dragonyosok a főhadnagyot. A klastrom

Külföld.

A francia nemzeti ünnepe a nagy forradalom évfordulója. Nyugodtan múlt el tegnap. Semmi sem teljesült azokból a reményekből, miket a nacionalisták e naphoz kötöttek. A nép tüntetett Loubet elnök és a köztársaság mellett s a diszszemlen ünnepelte Marchand kapitányt. Fasoda egykori védőjét. Csak Déroulede és hívei próbáltak kissé tüntetni a Strassburg-szobor előtt, de a rendőrség közbelépésére nyugodtan szétoszlottak. Az ünnepet semmiféle komolyabb incidens nem zavarta meg.

Thun gróf osztrák miniszterelnök egyenlő tárgyal a jobboldali pártok vezetőembereivel, hogy engedékenységre bírja azokat s ily módon előkészítse a parlament összehívását. Legutóbb a csehekkel és a szlovénekkal értekezett. A Szlovo Polszki című lengyel lap lap azt írja, hogy a tanácskozásnak mindössze az volt a célja, hogy a haragos cseheket néhány új udvari tanácsosi ezimmel, a szlovéneket pedig a czillii gimnázium kibővítésével kiengeszteljék. A dühöngő cseh Ajax, mondja az idézett lengyel újság, nagyon szelid lesz, ha megígérik neki, hogy udvari tanácsoságot kap egy bécsi hivatalban és a szlovén revolver, a mely mindig töltve Thun gróf mellének volt szegezve, olyan kicsinykaliberű hogy egy gimnáziumi osztálylyal vagy egy-egy szlovén hivatalnok előléptetésével teljesen ártalmatlanná tehetik.

Belgrádban újra több letartóztatást törént, bár egy felhivatalos jelentés már azt hozta hírül, hogy az összeesküvés összes bűnrészeit kézrekerítették. Az újabb jelentések szerint ezekre a letartóztatásokra azért volt szükség, mert tegnap több oly gyanúkra bukkant a vizsgálat, a mely azt mutatja, hogy az összeesküvés terve Montenegróból még pedig magából Cetinjéből indult ki. A vizsgálat tehát megindult ebben az irányban is és tegnap éjjel letartóztatták a lakásán Petrovics Blázó herceget, Nikita montenegrói fejedelem unokaejcsését, mert kitűnt, — hogy a radiká-

lakói oda gyülekeztek később. A két dragonyos elment. A testvérek ápolás alá vették a sebesültet.

Megmosták az arcát. Ledörzsölték a kifreccsent vért. Mások hófehér gyolcsot kerestek elő és azzal bekötötték a sebesült fejét.

III.

A főhadnagy estig maradt a klastromba. Kipihente magát és lassan visszanyerte az erejét. Este már menni is tudott.

Fejébe tette a sapkáját és oldalára kötötte a kardot. Senki se tartoztatta. Bucsut vett a klastrom lakóitól és elindult a klastromból.

A keskeny folyosó gránit koczkáján egyedül haladt végig. Csizmáján pengett a sarkantyú és minden lépésnél hangosan eső-römpölt a szolgálati, nehéz lovaskard. Az alacsony bolthajtások alatt összeverődtek a szokatlan zajra a fehér árnyak. Szótalanul, szomorúan, elmerengve néztek a távozó után. Ez még egyszer visszatekintett... A homályban fehér árnyak raját látta imbolyogni. Aztán tovább ment és alakja a folyosó végén belevoszott a homályba.

Kiért a szabadba. A közéület előtt ráakadt a lovára, Eldobta a fától, ott nem ült fel reá. Megfogta a kantárszárát és maga mellett vezetve lovát, lassan megindult a város felé.

IV.

A végtelennek látszó fehér homokban szomorúan ül el a magányos szürke közéület. Az egyes tárgyak körvonalai elvesznek az

lisoknak a külfölddel való levelezést ő közvetítette s tudomása volt Grucics tábornok és Vesnic volt miniszter minden titkáról.

E letartóztatás Belgrádban nagy feltűnést keltett s bizonyára Cetinjében is nagy meglepetéssel fogják e hírt hallani. Már az a hír is elterjedt Belgrádból, hogy Petrovics herceg barátai és rokonai a nagyhatalmak közbenjárását fogják kérni, hogy a herceget kiszabadíthassák.

Iparosok veszedelme.

Debreczen, jul. 10.

Szomorú, de igaz, hogy semmi nyelven úgy káromkodni nem lehet, mint magyarul. Olyan rettentő átkot, olyan iszonyú kivánságot más ki nem tud fejezni, mint a magyar.

Mi tehát edzve vagyunk a legborzasztóbb mondások ellenében is. Való igaz, hogy kisebb fajtájukat még az asszonyaink sem igen vesznek föl, sőt meg sem hallják, mint az óraketyegést, annyira hozzá van a fülünk szokva.

De azért olyan iszonyú dolgot még soha senki sem mondott, sem magyarul, sem más nyelvben, mint a minap Schermann, a székes főváros tisztifőorvosa. Néhány szó tiszta igazság, de a ki hallotta: végigfutott rajta a borzongás.

Ezer kisiparos közül hatszáz tuberkulózisban hal meg. Ezt mondja a jelentés.

Az ember várná, hogy konduljanak meg a vészharangok, mint mikor a vizáradás vagy a tüzvész fenyeget, hogy szaladjon össze minden épkezláb ember dolgozni, menteni vadgyont, emberéletet, egész fajok és nemzedékek életét.

egyre növekvő homályban. Leszállt az alkony. Homály és csend.

Gyér világu éjjeli olajlámpa ég a keskeny folyosón. Sárgás fény világítja be a vastag falakat.

A fehér imbolygó árnyak nesztelenül suhantak el egymás mellett. — Hang nem hagyja el az ajkukat. — Az éjszaka éppen olyan itt, mint a nappal. — Nagyon csendes.

A szűk folyosón ráakadnak a szobájukra. Az egyedül maradt szűkek a magukra zárt ajtók mögött kezdenek eszmélni. Háttérbe szorul a kötelesség felszabadulnak a titkos gondolatok.

Hosszu sötét az éjszaka. Egyik éppen olyan, mint a másik. Sivár, füres, reménytelen. A cél rejtély. Jövője annak van, aki hisz benne.

Kinos gyötrődés között peragnek le az órák. Valami láthatatlan erő nem engedi őket nyugodni. Kiveri az álmot a szemekből. Mint megannyi árnyak nőnek a gondok. Sziveikben a lopva olvasott szerelmes versek akkordjai zengenek. Emlékkükből kivési a méla, bus orgonahang. — Nem látnak mást már maguk előtt, mint az elhagyott ideálokat.

A kemény fekvőhely nem ad pihenést. Álmatlanul virrasztják át az éjszakát. Olykor-olykor nehéz, fájdalmas sóhaj száll az Égnek és az elfojtott szenvedély egy-egy titkos köny cseppen fut össze...

G. J.

De nem kondul itt meg semmi harang, a száraz jelentés fölött megcsóválja néhány illetékes ember a fejét, a kérelhetetlen statisztikus gépiesen rója a számokat egymás alá, az utcákon szapora egymásutánban döcögnek a fekete szekerek és a sirásó dolgozik szakadatlan serénységgel. Itt lehull egy gyalu, amott árván marad egy kalapács, reszelő, véső! mit tesz az? Jön a másik, fölveszi és tovább dolgozik a műhelyek mélyén, melynek izzadt falain már ott várja az öldökölő mérge, a korai halál.

Ezer közül hatszáz! Hiába alkuszunk, a statisztika nem enged. Minden második sors jegy nyer, ezzel csábítanak a banküzletek kirakatai. Minden második ember meghal tuberkulózisban, ezt kellene kiírni a pénzeműhelyek ajtajára. Tessék besétálni! Ha szerencséd van, hogy ne te légy a másik, hanem az egyik, akkor életben maradsz. Különböző elpusztulsz, hogy igazat adj a statisztikának. És a szerencséjében mindenki bizik, mindenki egyik akar lenni, senki sem másik és lemegy a gádon eljátszani a leghazárdabb játékokat a melyen egy emberéret a legkisebb veszteség.

Állj ki és olvasd a halottas kocsikat. És ha ezerig olvastál, gondold meg, hogy abból hatszázát mi öltünk meg. Az a sok siró özvegy és elarvult gyermek, a ki vad kétségbeeséssel zokog a koporsó mögött, ránk kiált, hogy mi gyilkoltuk le oldal mellől a kenyérkeresőjét,

A bűnnek, nyomornak, a mely a temetés nyomában következik, mi vagyunk az okozói, mi töltjük meg a börtönöket, mi neveljük a koldusokat, mi taszigáljuk bele az anyát gyermekével együtt a Duna hullámaiba.

Mert mi vagyunk a társadalom. Ugyanazok, a kik föllázadunk, mikor a pandurok véresre vernek egy sátoros cigányt ha lópopáson kapták; a kik rendőr után kiabálnak, ha egy részeg kocsis az ostor boldog végivel dögönyözi a lovát; a kik az ablakhoz verődő légy előtt kinyitjuk az ablakot, hogy agyon ne kelljen ütnünk még egy legyet se: mi egykedvű tunyasággal nézünk végig ezernyi ezer temetést.

Csak a kezünket kellene kinyujtanunk, hogy megmentünk sok ezer életet és nem mozdítjuk a kisujjunkt sem. Forradalmat csinálunk emberi jogokért, de egy követelő szavunk sincs emberi életekért. Országos mozgalmat tudunk indítani egy nagy ur jubileumára de meg sem mozdulunk annyi rengeteg sok ember életmentésére.

Nem rosszaságból tesszük, hiszen a magunk élete is ott pereg a koczán, csak könynyelműségéből, megfoghatatlan könnyelműségéből.

Iparpártolás.

Dr. Csukássy Károly győri kir. közjegyző az ottani kereskedelmi és iparkamrához kellő megokolással indítványt terjesztett be, — melynek lényege a következő:

Mondja ki a győri kereskedelmi és iparkamara, hogy a hozzája tartozó iparosok és kereskedők hazafiai köteleességüknek tartják, hogy úgy az iparukhoz megkívántató cikkeket, mint a háztartásukhoz szükségeseket, amennyire csak lehet, hazai gyárból, hazai termelőktől, hazai kereskedők és iparosoktól szerzik be, kereskedésükben hazai ipartermé-

ket tartanak, azokat a vételre legfőképpen ajánlják.

Ez indítvány fontosabb részeiben megfelel a szegedi keresk. kongresszus rezolúciójának, valamint a szentesi kereskedők határozatának; ezért is örvendetes, hogy annak oly lelkes visszhangja akadt Győr szabad kir. városában.

De van hozzá egy megjegyzésünk. A kereskedők kétségkívül sokat tehetnek a hazai ipar terjesztése érdekében. Az orsz. ipar-egyesület régen állandóan szoros kontaktusban áll a kereskedelmi testületekkel s a buzdításban — elvi határozatokban — nem volt hiány eddig sem, nem lesz ezután sem. De bizonyára lesznek maholnap eredmények is ott, a hol a jóakarát nem hiányzik.

Az iparosokat iparpártolásra buzdítani új eszme. Hisz utóvégre a beteget is lehet kényszeríteni, hogy gyógyítson; ha másokat nem, leg alább magát. Szerszámot, gépet, anyagot az iparos különben eddig is lehetőleg honit vásárolt.

Az iparpártolás gyakorlati érvényesülésének fontos kérdése azonban mégis mindig a fogyasztón fog megfordulni. Ha a fogyasztó rendszeresen hazai anyagot, hazai árut követel az iparostól és kereskedőtől, akkor egy új lépéssel előbbre leszünk e téren. És ha a fogyasztók ilyen irányban maguk között szövetkeznek, akkor minden formalitás s minden kötelező szabály nélkül is szép eredményt lesznek képesek elérni s talán állandóan biztosítani is.

Mivel pedig tudomásunk szerint az indítványt tevő ur a fogyasztó közönségnek igen előkelő és befolyásos tagja, arra kérjük: forduljon indítványával a törvényhatósághoz és azokhoz és azokhoz a körökhöz, a melyek tulnyomó részt fogyasztókból állanak.

Ezek között keressen aztán olyanokat is a kik nem csak indítvánnyal vagy más szóval, hanem gyakorlati jó példával is előljárnak és meglássák: a kezdeményezés nem marad siker nélkül.

A kamarák pedig belülről is megfogják-találni annak a módját: miként kell az iparpártolásnak már nem egészen ismeretlen ösvényén a jövőre is lehetőleg tervszerűen előrehatolni.

De vegyék szívesen ezt a buzdítást is, mely a holt szezonban a szokottnál nagyobb figyelmet keltett a sajtóban is és így minden-estre megvolt az a jó hatása, hogy a lapok ismét fölemelheték bátorító szavukat a magyar ipar érdekében, mely ime mégis hódít, egyre hódít, ha nem is fogyasztókat de legalább lelkes, jó barátokat

Egyről-másról.

A belgák Debreczenben.

Szabóm, suszterem, a divatárus és a kalapos testületileg jelentek meg nálam.

— Uraim! Türelem. A türelem rózsát terem!

— Nem akarunk konkurencziát csinálni Janatka kertésznek, — jegyezte meg szellemesen a suszterem.

— Tehát, önök nem akarnak várni? . . . Ez nem szép dolog öröktől. Dreyfusné öt évig várt a férjére. . . .

— Ön nem Eötvös Károly, hogy nekünk a Dreyfus-ügyről prelegáljon, — vélekedett a divatárus. (Mert Eötvös most ebben utazik.)

— Sajnálom, hogy követeléseiknek nem tehetek eleget, hacsak önök nem támogatnak engem abban, hogy biztos ekszisztenciát teremtsék magamnak.

— Biztos ekszisztenciát önnek? De hogyan?

— Hogyan? Miként?

— Lehetséges volna?

Hitelezőim most türelmetlenebbül lettek szavaimat, mint számláik kiegyenlítését.

— Van egy eszmém, — kezdetem újból a beszédet.

— Abból nem lehet megélni. Pénz kell a magyarnak nem dolog — mondotta a kalapos.

— Epen erről akarok beszélni. Ezennel felkérem önöket, hogy a Nagy-Erdő közelében vegyenek számomra egy hold földet.

— Tréfa ez, vagy komoly dolog?

— Csak higgadtan barátom! Önök bizonyára hallották, hogy Belgimban annyi a pénz, hogy az állam nem győzi építeni a pénzmagtárat, a hol a temérdek aranyat és ezüstöt elhelyezik. Sok helyütt a magánlakásokból kidobták a butort és pénzeszsákokon alusznak és esznek. Az utóbbi időben azonban újból szaporodott a belgák pénze, azt sem tudják már, mit csináljanak vele, ezért a temérdek sok pénz egy részét el akarják hozni ide a hol gyárakat létesítenek. Kérem vegyenek számomra egy hold földet. Határozottan bírom a belgák ígéretét hogy tulajdonomon három gyárat fognak felállítani másfél millió forgalommal. Ha marad még hely, azon a tanyai rendszert lép-
tetik életbe és akkor gyártulajdonos és tanyatulajdonos leszek. . . .

Nem folytathattam a beszédet. Hitelezőim eltávoztak, miközben nem barátságos módon kiáltották:

— A kir. járásbiróságnál találkozunk!

NAPI HIREK.

Debreczen, 1899. július 17.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— július 17. —

— Meleg. — Keleten esapadék. —

Nyári ábránd

Puha, zöld legyezős karjaikkal egymást átölelve, mosolygó fejüket összehajtva mint boldog, szerelmes párok simulnak egymáshoz az íróasztalra állított virágvázában.

A leeresztett redőkön keresztül vékony aranyos sávokban szűrődik be a napfény a hűvös homályos szobába. A rózsák megrezzenek, — amint a napsugár meleg csókja hamvas, piros arcukhoz ér, mintha végigfutna testükön az első csók édes, gyönyörteljes borzongása . . .

S a mint piros, bársonyos szirmaik megcsillannak a belopózó verőfényben, a dolgozószoba szivarfüstös levegője egyszerre megtelik a friss virágck kábitó, édes illatával. Künn fölhangzik a kövezeten végigrohogó kocsi zaja egybevegyül vele, a külső világ lármája lassanként elmosódik amint a rózsák zsiszbasztó, kellemes lehellete betölti a szoba szögleit, széthulláak a könyves polczokon és fölszivja az íróasztalon félbehagyott kézirat nedves betűit.

Ismerik az álmokat, miket a rózsák kedves, jóleső illata ebreszt föl a lélek rejtett,

mélyeség redői között? A szív, mely odakünn, az élet rohanó árában kifárad és elfárad a folytonos küzdelmek alatt, megreszket a nyíló virágok illatának puha érintésére: az eltemetett álmok és szakadozott remények titkos sirjából visszatérnek a meghalt ábrándok s az elmúlt órák édes, elfeledett emlékei.

A rózsák meggyógyítják a lélek elrejtett, fájdalmas sebeit. A Ma Erancen piros pompás virágai, melyek üdék, mint egy mennyasszony édes arca s a Malmaison álmódó, emlékeztetési szirmai, melyek fehérek, mint egy szép asszony puha karjai, — visszahozzák a szívbe az elmúlt csók, az elfeledett eskü és az első ölelések lángoló, grandiózus gyönyöreit.

Könnyes szemű, szomorú asszonyok, tüzetek, friss rózsát panaszos, dobogó szívetek fölé. Kibontott hajatok szétomló selymét hintsétek tele a boldogság mámorító, gyönyörű virágaival s behunyt szemetek pilláiról fölszárítja a csillogó könyveket a rózsák jóságos, drága illata.

A rózsák visszahozzák a színpompás boldog álmokat a könyvek és kétségek helyébe. Visszahozzák az álmokat és boldogsággal töltik el a szerelmes nők szívét akik érzik, hogy az élet közömbös, hideg és hazug, de igaznak maradnak örökké a lélek gyönyörű álmai.

— **Bankett Igyártó Sándor tiszteletére.** A debreczeni kir. törvényszék elnöke Igyártó Sándor, mint megirtuk volt, a múlt héten H.-Böszörményben időzött, hogy az ottani kir. járásbírósgot megvizsgálja. A vizsgálat egész héten tartott s befejeztével az elnök mindent a legnagyobb rendben talált s megelégedését ki is fejezte a bíróság személyzetének. Tegnap délből aztán az elnök tiszteletére a böszörményi intelligencia a városi erdőben fényes bankettet rendezett, melyre a debreczeni bírói karból is számosan hivatalosk valának. A bankett a legvidámabb hangulatban folyt le s a késő délutáni órákig eltartott.

— **Debreczen és a párisi kiállítás.** Debreczen város közgyűlése 6000 forintot szavazott meg annak idején a párisi nemzetközi kiállításra, illetve Magyarországnak e kiállításon leendő részvételi költségeinek fedezésére. A közgyűlési határozat a belügyminisztertől ma jóváhagyva visszaérkezett.

— **A régi emlék üres helye.** Ha idegen látogató jött a városunkba s a nevezetességek után kutatott, — a kollégium féle igazították a jártasok. Itt van egy pár ritkaság. Ott van maga a kollégium időszürkítetté natalmas homlokzatával, benne kincset érő, nagy könyvtára becses gyűjteményekkel, képekkel, körülötte a Csokonaikert a költő szobrával, az Emlékkert magasztos korszakot, nagy eseményeket, áldozat készségeit megörökítő emlék oszlopával. Ott látjuk a gályára huzelt protestáns papok emlékoszlopát, egy nemes adakozónak „Nem hamvakat jelöl, de tetteket beszél“ feliratu márvány emléket, s ott láttuk az ifjúságot honszeretetre, v é r á l d o z a t r a, s e r k e n t ő. a 49-i k i v e s z t e t t e s a t á t m e g ö r ö k i t ő h a t a l m a s k ö r o s z l á n t, m e l y a z i d e g e n f i g y e l m e t i s l e g i n k á b b m e g r a g a d t a s m e l y h e z k ö z ö n s é g é s i f j u s á g r é s z é r ő l é v t i z e d e k e n á t a n n y i k e g y e l e t f ü z ő d ő t. M o s t e k ö r o s z l á n t e l v i t t é k. T á r s z e k e r e k r e t e t t é k m a a s z é t s z e d e t t e m l é k a l k a t r é s z e i t é s k i s z á l l i t o t t á k, „r e n d e l t e t é s i“ h o l y é r e a h o n v é d s i r o k r a. M i v e l

fogják az intézők az üresen hagyott helyet karpóolni? — azt senki nem tudja. Háromféle tervezet van. Szabadságszoborral, Kossuth szoborral, vagy — virággruppával. Valószínű azonban csak az utóbbi.

— **Mozgalom a hazai ipar érdekében.** A t e m e s v á r i kereskedelmi és iparkamara tegnap délután tartott közgyűlésén, mint levelezőnk jelenti, akeziót indított meg a hazai ipar érdekében. A közgyűlés, a kamara elnökének. V e s t E d e lovagnak indítványára elhatározta, hogy a hazai ipar pártolására o r s z á g o s m o z g a l m a t k e z d, m e l y n e k i r á n y á t a k ö v e t k e z ő k b e n j e l ö l t e m e g: F i g y e l m e z t e t i é s b u z d i t j a a k ö z ö n s é g e t, h o g y b e v á r s á r l á s n a l a v e r s e n y k é p e s h a z a i g y á r t m á n y t m i n d i g e l ő n y b e n r é s z e s i t s e. I n f o r m á l j a a k e r e s k e d ő i k ö r ö k e t, m i l y g y á r t m á n y o k k a l r e n d e l k e z i k a h a z a i i p a r. F e l k é r i a v á l l a l a t o k a t é s h a t ó s á g o k a t, h o g y s z ü k s é g l e t e i k e t e l s ő s o r b a n h a z a i g y á r t m á n y o k k a l f e d e z z é k. F e l k é r i a k u l t u s z m i n i s z t e r t, u t a s i t s a a t a n i n t é z e t e k e t, h o g y a n ö v e n d é k e k n e k m i n d e n a l k a l o m m a l l e l k é r e k ö s s é k a h a z a i i p a r t á m o g a t á s á t. F e l s z ó l i t j a a z i p a r o s o k a t é s g y á r o s o k a t, h o g y a t e r m é k e i k r e t e g y é k r á a „hazai ipar“ jelzést. F e l h i v j a v é g ü l a z ö s s z e s h a z a i i p a r k a m a r a k a t h o g y e s a t l a k o z z a n a k e m o z g a l o m h o z. A z e l n ö k i n d i t v á n y á r a e l h a t á r o z t a k a z t i s, h o g y T e m e s v á r r a á l l a m v a s u t i ü z l e t v e z e t ő s é g e t k é r n e k. F e d e s c h i J á n o s k a m a r a i a e l n ö k i n d i t v á n y á r a p e d i g a k o r m á n y t ó l h a r m a d i k k ö r j e g y z ő i k a m a r a, T e m e s v a r v á r o s á t ó l p e d i g v á s á r e s a r n o k o k f e l á l l i t á s á t f o g j a k é r n i.

— **A pénztárosnő tragédiája.** F o d o r I r m a v a s u t i p é n z t á r o s n ő p á r h é t t e l e z e l ő t m é r g e t i v o t t. A n ő t e t t é t a z o n b a n h o z z á t a r t o z ó i t i t o k b a n t a r t o t t á k s o t t h o n g y ó g y k e z e l t é k a 26–28 éves nőt. Most azonban az öngyilkosnő élethalál között lebeg s a hatóság is tudomást vett a dolgról. A pénztárosnő azért követte el tettét, mert a kezelése alatt álló pénztárból nagy összeg pénz hiányzik, melylyel nem tudott beszámolni. Csekély fizetéséből nyolcztagu családot tartott fenn s bizonyára a nélkülözés vezette a tévedés útjára, melynek végén a kétségbeesés örvénye sötétlett felé.

— **Primiczia H.-Szoboszlón.** A primiczia, az első mise, melyet a végzett hittanhallgatók végeznek. Ilyen primiczia volt tegnap délelőtt H.-Szoboszlón, melyet S ü l e J á n o s m o s t v é g z e t t h i t t a n h a l l g a t ó v é g z e t t. A s z e r t a r t á s o n j e l e n v o l t d r. W o l f k a N á n d o r v. p ü s p ö k, k i k é z r á t é t t e l l e z e t t e b e a z e g y h á z i s z e r t a r t á s o k v é g z é s é b e a z i f j u p a p o t.

— **Az égő torony.** Negyed napjaimmár, hogy az ispotály-templom tornya legett, a harangok megolvadtak, a templom fedele s mennyezet a reá eső toronytetőtől beszakadt, és bár menyire nagy volt az ijedség akkor, a kedélyek már lecsillapodtak. Tegnap azonban újabb rémület fogta el a körülakókat. A tornyot körül vevő fényő állványok abban a pillanatban, mikor az a rettenetes zivatar kitört, — lángolni kezdtek. Az őrt álló rendőr telefonált a tűzoltók után, a honnan 2, mondd két embert ki is küldtek a baj megállítására. Ezek aztán nagy bajjal és a zuhogó esővel mentek annyira, hogy a torony egyelőre megint nera é. Nem lehetetlen azonban, hogy majd mikor az új tető készen lesz, megint lángolni fognak az állványok és így czélszerű volna még most egész komolyan hozzá fogni a végleges eloltáshoz, persze nem két emberrel. A füzatba becsusztatott fényő gerendákat jó lenne vagy kiszedni, vagy valami egyebet csinálni vele mert valószínű, hogy ezeknek kétszáz éves odvas belét, még mindig emésztí a tűz.

— **A gazdasági tanintézet ügye.** Megirtuk volt annak idején, hogy a pallagi földmives

iskolát a földmivelésügyi miniszter karczagra helyezte át. Az intézet áthelyezésére a szükséges lépéseket már megtették, de hogy az már az idén megtörténik-e, még most sem bizonyos. Az azonban bevégzett tény, hogy a belső tanintézetet, az akadémiát kiviszik a Pallagra, hol a szükséges építkezésekhez már hozzáfogtak s azok legnagyobb része készen is áll. A gazdasági intézet fűvészkert utca épületében pedig valószínűleg a középponti iskolát helyezik el.

— **Gyászhr.** Dr. Galánffy Jánost a helybeli kir. törvényszék bírói karának köztisztviselőjében álló jeles tagját, mint részvétellel értesülünk súlyos csapás érta. Neje, Dr. Ö r e g J á n o s a k a d é m i á n k n a g y t u d o m á n y u t a n á r á n a k l e á n y a s z o m b a t o n e s t e m e g h a l t. A c s a l á d a s z o m o r u e s e t r ő l a k ö v e t k e z ő g y á s z j e l e n t é s t a d t a k i: M é l y f á j d a l o m m a l t u d a t j u k, h o g y a s z e r e t ő h i t v e s, j ó g y e r m e k é s t e s t v é r D r. G a l á n f f y J á n o s n é Ö r e g I l o n k a f o l y ó h ó 15-én d. u. 7 óraker, életének 25-ik, boldog házasságának 3-ik évében hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Kedves halottunk hült tetemeit f. hó 17-én, hétfőn d. u. 5 óraker, a nagyerdei városi első számú villában tartandó gyászszertartás után, a Kossuth-utcai temetőben helyezték nyugalomra Debreczen, 1899. július 16. férje: Dr. Galánffy János. Szülei: Dr. Ö r e g J á n o s, B a l y J a n k ó. T e s t v é r e: D r. Ö r e g B é l a. A p ó s a é s a n y ó s a: G a l á n f f y L a j o s, N y i r i E m m a. S ó g o r n ő i: M a r g i t f é r j é v e l H o r v á t h B á l i n t t a l é s Á g n e s. B é k e p o r a i r a!

— **A kis vonat előtt.** Izgalmas látvány-nak voltunk tanui tegnap délelőtt 11 óraker a nagytemplom közelében. A kis vonat jött az erdőről, előtte haladt Z s e l i n s z k y G y ö r g y f é r f i s z a b ó. A v o n a t v e z e t ő c s e n g e t e t t, e g y r e h e v e s e b b e n d e Z s e l i n s z k y n e m v e t t e é s z r e, m á r m a j d n e m e l g á z o l t a v o n a t, h a a z ü g y e s m o z d o n y v e z e t ő h i r t e l e n e i l l e n g ö z t n e m a d s a v o n a t o t m e g n e m á l l i t j a, i g y i s m á r a t é r d é t h o r z s o l t a a v o n a t Z s e l i n s z k y n e k, k i c s a k e k k o r v e t t e é s z r e, h o g y m i l y e n n a g y v e s z e d e l e m b e n f o r g o t t.

— **A szesz-svindler.** A szélhámoskodás művésze abban rejlik, hogy a svindler fel tudja használni a kedvező körülményeket és félrevezeti a jóhiszemű embereket. Így minden szezonnak megvan a maga svindlere. Most az aratás folyik és ezt is felhasználja egy svindler, ki H a l á s z F e r e n c z n e k m u t a t j a b e m a g á t m i n d e n f e l é é s m e g v i z s g á l j a c s é p l ő g é p e k e t. A z t m o n d j a, h o g y S t e n g e l A n d o r k a z á n v i z s g á l ó k i k ü l d ö t t j e é s a v i z s g á l a t é r t d i j a k a t s z e d. A s z é l h á m o s 30–35 é v e s e m b e r, a l a c s o n y t e r m e t ű, f e k e t e b a j u s z u. A g a z d á k n a k j ó l e s z v i g y á z n i o k, n e h o g y b e c s a p j a ő k e t.

— **Debreczen a szegedi kiállításnak.** Debreczen város közgyűlése a szegedi országos gazdasági kiállításra 600 forintot szavazott meg. Az erre vonatkozó határozat ma érkezett vissza a belügyminisztertől, ki jóvá hagyta azt.

— **Az ispotályi templomot építtető bizottság gyűlése.** Az ispotályi templom tornyának felépítése tárgyában tegnap délelőtt 11 óraker bizalmas értekezletre gyűltek össze Simonffy Imre kir. tanácsos főgondnok, polgármester és N é m e t h y L a j o s é v. ref. lelkésze elnöklésé mellett az egyház és város kiküldöttei. Az értekezlet kérésére, Aczél Géza városi főmérnök megígérte, — hogy a torony újra építéséhez terveket és költségvetést hamarosan elkészíti. Szó volt az ispotály összes ügyei rendezéséről is, ami már csakugyan halaszt hatatlan feladata és egyformán érdeke a városnak, egyháznak. A vitás kérdések tárgyalását még a nyár folyamán megindítják és észre dülöre akarják hozni. Erre nézve egy bizottságot is alakítottak melynek tagjaivá K i s s A l b e r t é s K. T ó t h K á l m á n é v. ref.

lelkészeket. Szikszay Szabó Lászlót, Roncsik Lajos és Vecsey Imre tanácsnokokat, Ábrahám László tiszti főügyészt Kovács József ügyvédet és Somogyi Pál egyházi főjegyzőt választották meg. A bizottságot megbízták a tárgyalások vezetésével s egyszersmind az azokról szóló mielőbbi jelentéstételrel.

— **A közgyűlési egyesület közgyűlése s kiállításának megnyitása.** A debreczeni közgyűlési egyesület tegnap d. e. tartotta meg közgyűlését Lengyel Imre elnöke mellett. Az évi jelentést tudomásul vették s elhatározták kinyomatását. A kinyomatás költségeire Király Ferencz dr. 15 forintot adományozott. A számvizsgálók jelentéseinek tudomásul vétele után megejtették a tisztújítást. Az eredmény következő: Elnök: Lengyel Imre, alelnökök: Serli Ede és Szántó Győző, titkár: Strobach Géza, pénztárnok ideiglenesen: Szántó Győző. A választmány tagjai: Herczeg János, Jóna Dániel, dr. Király Ferencz, Rösler Rikárd, Aczél Géza dr. Szántó Sámuel, Tóth Kálmán, Szabó Kálmán Zádor Lajos, Váczy János, Komlóssy Arthur, Csánky Viktor, Bauer Ignác, Bisotka Gábor Reichmann Ármán, Padrah Sándor, Kovács István, Dávidházy Kálmán, Kozma László, dr. Wolafka Nándor, Zellinger Ede, K. Tóth Sámuel, Roncsik Lajos, Kovács Lajos, Számvizsgálók: Kovács Károly, Zalai Márk, Baum Miksa. A választás után megnyitották az egyesület növendékei által készített tárgyak kiállítását.

— **Vidéki trafikosok mozgalama.** A vidéki trafikosok ép úgy, mint a nagyvárosiak az államtól a dohány és szivarnemű eladásából 10 százalékot kapnak viszont a bélyeg- és váltó őrlepek után pedig 1 és fél százalékot. A városi trafikosoknak így ebből is szép jövedelmük van, de nem úgy a vidékieknél, a hol alig két váltó, ép úgy bélyeg sem s így az illetők ezek árusításával nem is foglalkoznak. Ennek az hátránya is meg van, hogy némely községből órák hosszat kell utazni, míg oly helyre akad a lakos, hol bélyegot kaphat. A Trafikosok ebből kifolyólag elhatározták, hogy országos mozgalmat indítsanak s kérelmezni fogják azt, hogy a bélyeg eladásból is 10 százalékban részesüljenek. Az ügy érdekében bizottságot választanak, amely memorandumot szerkeszt s azt küldöttéleg adja át a megfelelő helyen.

— **A vádlottak.** Az ispotály templom leégése az ott dolgozó munkások vigyázatlanságának következménye. A leégést megelőző délelben a magas állványról nem is szalelltak le, hanem bementek ebédelni a hűvös toronyba. Ebéd után hihetőleg rágyújtottak, ki pipára ki szivarra s valamelyik elhullatván a tüzet, megtörtént a szerencsétlenség. A harmadik kerületi rendőrkapitányság erélyességéről ismert fogalmazója Tóth Sándor vezeti nagy tehetséggel és tapintattal ez ügyben a vizsgálatot, melynek hivatása lesz eldönteni, hogy kit terhel tehát a felelőség? Ma az összes érdekelt kőművesek és pallérok meg voltak idézve a kapitányság hivatalos helyiségébe.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Egy fiatal cseléd leány akarta tegnap délelben eldobni magát az életet, mert délelőtt összeveszett a háziasszonyával, más verzió szerint pedig azért mert egy bizonyos levelet kapott! Tudósítunk az esetről a következők: Schwartz Ignácnál a Nyugati sor 32 sz. a. szolgálat Kiss Klára bösörményi születésű hajadon, ki tegnap délelben 1 órakor lugkoldattal megakarta magát mérgezni. Már az ajkához emelte a gyilkos folyadékot, mikor társnője Kónya Julianna észrevevén a dolgot kiütötte kezéből a poharat, de oly szerencsétlenül, hogy a mérges folyadék egy része Kiss Klára balszemébe ömlött s azt

súlyosan megsérté. K. Szalay Béla ker. orvos megjelenvén megtartotta a vizsgálatot s Kiss Klára szemsebesülését oly súlyosnak találta, hogy őt azonnal a közkórházba szállíttatta ki, hol nyomban gondos kezelés alá vették.

— **Az elmaradt tűzijáték.** A tegnap délutáni hirtelen támadt nagy vihar megzavarta a Nagyerdőre mulatás céljából kiránduló közönséget. De leginkább elkedvetleníthette biz az Leidenfroszt Gyulát, a ki tegnap estére nagyszabású tűzijátékot akart rendezni. Fel volt állítva a megostromlandó vár, kirakva a sok tűzkigyó, béka, süstörögni készülő mozdony, szebbnél szebb sok látni való, egyszer aztán jött a nagy por, reá az eső zápor alakjában, a várat eloltotta mielőtt felrobbantották volna, kigyót, békát víz alá femetett, hamarjában alig tudtak megmenteni egyet-mást. Így aztán a tűzi játék elmaradt, bár az idő kiderült későbbben. Azonban csak egy hétre maradt el, mert mint értesülünk vasárnap okvetlenül meg lesz tartva, ha ugyan eső nem lesz megint.

— **Egy város, a hol nincs zongora.** Maros Ujváron a napokban Odray és társai hangversenyt akart rendezni. Már ki is volt tűzve a hangverseny napja s a művészek meg is érkeztek a kis városba, ámde az estélyt nem lehetett megtartani, mert az egész városban nincs egyetlen zongora sem. Boldog marosujváriak!

— **Elcsérélték a férjeiket.** Egy szegedi bábaasszony fegyelmi ügyéből kifolyólag derék nyári szenzáció pattant ki. Nem kisebb esetről van szó, hogy két kerületi, a változatos szerető menyecske férjét cserélt. A csere, a megállapodás, tanuk előtt történt, sőt a férjek egyike is belenyugodott az új törvény telen viszonyba.

N. N. bábaasszonyt a kerületi járásbeli lakosok bepanaszolták, hogy hivatásának nem megfelelő életmódot folytat. A kötelességét elhanyagolja. Sőt veszedelmesebb természetű a törvény által tilalmazott bűnök üzésével is megvádolták. Ugyanyira, hogy elmérgesedett és pikáns részletekben gazdag vizsgálat folya man derült ki a pikáns férjesere is.

Egyik tanuasszony vádolta a legmérgesebben a bábát. És mikor már minden vádból kifogyott, azt is szemébe vágta:

— A férjemet is csak elcsalta tőlem és most közmegbotránkozásra azzal él. Nem folytathatta tovább a leplezést mert a vádolt bábaasszony reáfordított:

— Mit beszél, hsz tanuk előtt történt, a mikor kéz adással elcséréltük az embereinket...

A bábaasszony csakugyan meg is kapta a komaasszonya cserélt férjét. Együtt élnek most is. Hanem a másik asszony hoppon maradt, mert a bábaasszony férje hátat fordított mindkét erköléséből kivetkőzött nőnek. Az így árvaságra jutott asszony aztán pörölné most vissza az elcsérélt férjét a szerelmes bábaasszonytól ki a jussát nem engedi.

— **Árverés.** A Simonffy utca elején szokatlan élénkség és zaj uralkodott ma délelőtt. Az Áron ház lebontott kő és fa anyagja körül tolongott a nép közben hangzott a kikiáltó harsány szava egyszer, kétszer, senki többet? háromszor! s aztán perdült a dob... A kő és faanyagokat árverelték el Aczél Géza városi főmérnök felügyelete alatt. Vevő volt elég s így az anyagokon elég jó árban adott tul a város.

— **Lövészet.** A tegnap tartott lövészet eredménye: díjat nyertek: legjobb mélylövésessel: Erber Ernő 4 koronát, legtöbb körülövésessel: Baum Miksa 2 koronát.

— **Jövöhéti bűnügyi végtárgyalások.** Julius hó 17-én hétfőn Várad Ferencz s társa ellen, g. o. súlyos testi sértés vétségéért, Adám Julianna ellen, gondatlanságból okozott emberölés vétségéért, Hajdu József s társa ellen, lopás büntetvéért. Julius hó 21-én pénteken, Bakó János s társa ellen megvesztegetés vétségéért. Tóth Eszter ellen lopás büntetvéért, Takizs Imre ellen, magánlak megsértésért,

Tóth András ellen, lopás büntetvéért. Ugyanazon napon még ítélethirdetések is.

— **A ki öngyilkos akar lenni.** A lévai kapitányságtól ma érkezett egy köröző levél a helybeli főkapitánysághoz, melyben Ulrik János lévai születésű tizenhétéves éves kereskedő segédet keresik, ki azon szándékkal jött el Léváról, hogy öngyilkos lesz. Személy leírása: alacsony termetű, szőke hajú, szürke szemű, kerek arcú fiatal ember, hamuszín szövet ruhát, barna kalapot visel és cipője van. Az öngyilkos jelöltnek Debreczenben nincs nyoma.

— **Csendéle.** A Bethlen és Hatvan utca sarkán véreben találták Müller urat. Hosszu és mély seb ifju fejében ime bizonyosság minden előtt. gyilkos erőszak verte el őt. Száll is a gyanu, szálldos a sinda s befoznak három jó madarat. Áll a teremben kardosan rendőrgyertya, feszület s három alak. "Vallani ki vall hát?" hallik a hang de "marad néma a három alak. Kihát a tettes? vajh ki lehet? ... És akkor derül ki a szürnyű titok, Müller Ferencz molnár segédet nem bántá senki csak az itál. Elbocsátódott a három alak s egy buzgó rendőri fej megmosatott.]

— **A gyilkos gyermek** Rémas sikoltás verte föl szombaton délután a keses utcai csendéletet. Egy ártatlan kis gyermekbe szurt egy kisebb társa egy hosszú kést. Játszottak együtt egy 11 éves és 10 éves fiucska, valamin összeveszték s a kis 10 éves fiu beszaladt egy konyha kérésért s azt oly erővel szurta a tizenegy éves fiu balvállába, — hogy az egy rémas sikoltással eszméletlenül terült el a földön. Egy nagy ember, ki közel volt a tett helyéhez alig bírta belőle a kést kihuzni. A helyszínen azonnal megjelent Dr. Varga Enil ker. orvos. ki a sebet bekötözte. A fiu seobe oly súlyos, hogy hetek kelleneek fölgyógyulásához.

— **Lopás.** Dancs András h-hadházi lakos terhére tegnap nagy vakmerőséggel végrehajtott lopást követtek el Hadházon ismeretlen tettesek. Behatoltak a lakószobába s onnan 6 párnát, 2 derék aljat, 2 karika gyűrűt, 2 fejes gyűrűt, 1 tajtékpipát 2 szövet ágytakarót és 22 czinkanalat loptak el. A tettesek 3-an lehettek és mint az ottani csendőrség hiszi utjokat Debreczennek veszik.

— **Uj czirkusz.** A főkapitányság tegnap új nagy czirkusznak adott engedélyt, mely mint értesülünk 95 lóval és számos férfi és nő taggal szándékszik előadásait megkezdni. A czirkusz a Wiscs János, ki az Enders-féle nagy czirkuszt és még két másik czirkuszt megvévén, azokból alakította társulatát. Az engedély augusztus 1-től szeptember 15-ig terjed.

— **Körözések.** Rájött a tünekezés az emberekre. Sokan távoznak ismeretlen helyre. És különös, mind olyanok, kiknek némi nemű ügyök sorjuk van az igazság szolgáltatás előtt. A hatóságok aztán mit tehetnének egyebet, körözik az eltávozott urakat és hölgyeket. — Igy körözik Szentesről Bert Istvánt és Kun Zsuzsánnát, P.-Ladányból pedig Cs Nagy Sándort, kik mind valami kis hibában leledzenek.

— **Egy fénykép.** Kapott ma a rendőrség egy fényképet, egy uri ember és egy nő fényképét egymás mellett állanak a gép előtt, arczukon ott játszik az a bizonyos mosoly mely a fényképészek udvarias fölszólítására hajnallik a rózsa arcokon. Ifj. Nagy Lőrincz és Czutt Borbála fényképe ez. Férj és feleség veszedelmes csalók s ismertetés végett küldötte el fényképeket az ungvári kapitányság. Ők maguk személyesen nem jöhetnek mert rendőri rendeletre hűsölnek.

Mennyit ér a csók ?

Kényes kérdés. Bátorság kell hozzá, hogy fölvesse az ember, még több, hogy feleljen rá.

A francziák megtették mind a kettőt.

Jobban mondva a párisiak, mert ott is csak a nagyvárosi hírességeknek nézik, hogy ilyen merész témát feszegetsenek.

Sőt tőlük még az erkölcsbírák sem veszik rossz néven, különösen ha olyan közérdekű dologról van szó, mint a csók.

Magát az ideát a Gil Blas is az amerikaiaktól vette, akik a minap — jótékony-czélra csóvásárt rendeztek. És hogy a ritka adás-vevéshez mersze legyen a legtakarékosabb yankee-nek is, előre megálapították a csók árát.

A vásár csókratermett hölgykészlétéből ki-ki szabadon választhatott magának piruló ártatlanságot, kipirult menyecskét, vagy a butól sápadt özvegyet — egy csókra, aszerint, hogy melyikhez vonzotta az izlése meg a kiszabott taksa.

A hajadonok csókját egy dollárért vesztegették, a férjes asszony csókja másfél dollárba került, az özvegyé volt a legdrágább, két dollár és ötven penny.

A derék amerikai honpolgárok persze nem sokat törték rajta a fejüket, hogy miért éppen ebben a sorrendben állapították meg a rendezők a tarifát, csak szedték vaktában a drózsás ajkak mézét.

Helyettük most a francziák gondolkodnak fölötté, hogy helyes-e ez az alap és jogos-e följé helyezni a legalább némiképp tapasztalt menyecske csókját az érintetlen lilomszál édes lehelletének, azt meg a másodsor virágzó rózsza bódító illatának...

Szóval hozzáértő urak és hölgyek arra felelnek, vajjon igazunk volt-e az amerikaiaknak, hogy így osztották be a csók árát s háttévedtek, melyik csók ér háttóbbet?

R a s h i l d e asszony ezt feleli rá:

— Mi francia nők, akár lesz férjünk, akár van, akár volt, pénzért mindent inkább adunk, mint csókot. A z i n g y e n j á r .

Vagy ingyen, van sehogy. Persze nem számítom azokat az árva teremteseket, akik az amerikai csókbazar listáján sem szerepeltek: a vén kisasszonyokat. Ezek nyilván még maguk számnának rá néhány dollárt, hogy valaki hervadó bájaikat egy csókkal tisztelje meg...

Ott túl az oceánon különben is furcsák az emberek. Nekik a leány csókja egy dollár, majdnem azt mondtam semmi, — ha magát nem adja mellé... A yankee felesége éppen csak hogy az idejét értékesíti s a csókjával nem ad egyebet, mint a másfél dollár pusztá ellenértékét: a többi — gondolja — égyanis az uráé marad... Így aztán értem, hogy miért szókott fel az özvegy-csók ára.

Mert az mindegyik annyi, mint egy forró ölelés a — nyilvánosság előtt. Bátran és szabadon, hiszen se isteni, se emberi törvény nem köti benne...

Köszönjük szépen, de nem kérünk belőle! Mi francia asszonyok, ha már a szegények számára nem volna egyéb árulni valónk, hát legföljebb eladnók a harisnyakötőket, — de az ajkunkat pénzért senki fiának.

Akkor sem ilyen potom árakat szabnánk.

Egy fehér harisnyakötőnek volna az ára, mondjuk, ezer frank (meg egy karika gyűrű), a p i r o s é száz frank meg egy párba a férjjel) a feketéé meg a sárgáé egy napoleon (meg egy pofon). Ha a morál nem is nyerne tán vele, a jótékonyosság nem vesztene...

Különbent azt hiszem, hogy minálunk az ilyen vásáron a férfiak többet lopnának, mint a legutolsó feyencz.

De Peyrebrune asszony, a híres szépség már nem ilyen kíméletes az amerikaiakkal szemben és szigorúan mondta:

— Uraim, higgyék el nekem, hogy tengerentuli embertársainknak ez a csóktarifája a legimpertinensebb dolog, amit csak valaha férfiak mertek.

Hát annyira lement már itt a siralom völgyében az egyetlen vigasztaló valaminek az ára, hogy olcsó árakat kell kiszabni rá, csak hogy vegyék!

Ha arcul ütnének, azt hiszem nem fájna annyira, mintha ilyen szemtelen árért csókot kérnének tőlem — akár az irgalmaság nevében is.

Azt szeretném tudni, melyik kategóriában volt a csók legkapósabb?...

Nálunk Franciaországban, gondolom, a férjes asszonynak akadna legtöbb vevője. — Kérdik, hogy miért? Oh, száz meg egy annak az oka. A legelső, hogy erre mifelénk mindenki legszívesebben csipeget a más szölejében.

V a l t e s s e de La Bigne asszonynak ez a véleménye:

— Egy csók éppen csak annyit ér, a mennyiért adják. Ha pénzért vesztegetik — akár leány, akár asszony, akár özvegy csókja — azt sem éri, hogy megvegyék.

A szellemes Adam asszony nem talál rá más kérdenciát, mint ezt:

— Az új világban új erkölcsök vannak s az olyan vén asszonynak, mint én, — már nem szabad annyi ember előtt csókról beszélnie!

Egy névtelen hölgy merészen kimondja.

— Hogy mennyit ér a csók? Ki-kinek annyit, amennyije van!

És ez épp elég!

Különfélék.

Legnemesebb gyönyöreink a fájdalomtól fakadnak.

Az ütleg voltaképpen nem egyéb, mint czirógatás gyorsított tempóban. Így aztán meg nyugodhatunk a sors csapásaiban is.

Alig nyilik meg az ember szeme, máris megtelik könnyel.

Lehangoltság a lélek rekedtsége.

Vannak emberek, a kik az egész életet madártávlattól nézik. Ez a magasabb világnézet.

Mindig úgy élj a jelennel, hogy a jövőben szánom-bánom nélkül gondolhass vissza a multra.

Jó szándékainkat a kitűzött határrapra megvalósítani többnyire elmulasztjuk. De lelkiismeretünk elnéző bíró: ahelyett hogy elmoskolna, mindig újabb terminust ad.

Könnyebb a halál után üdvözülni, mint az életben boldogulni.

A becsületes szkeptikus a hitetlenség dogmáit is megkritizálja.

Asszonynál egy szónak is száz a vége.

Az ajkak szüzi tisztasága könnyebben óvható meg, mint a fülé.

Házi barát gourmandise: Torkoskodoi jobban izlik, mint enni.

A mostani férfiak azt tartják: míg egészség van, minek a feleség.

Okos asszony mindig csak úgy tánczol, a mint a férje fujja. De gondja lessz rá, hogy ura mindig a feleség kedvencz nótáit fütörészsze.

Szivaacs a szív. Ha teleszívta magát, az ész táblájáról minden benyomást letöröl, ha pedig ki hagyod száradni — megkeményedik.

+ A gentleman. Egyik kávéház kerek asztalánál vidám társaság mulatott. Miközben egymás után ürültek a pikkolós eszések, egyszerre szóba került, hogy ki lehet gentleman?

— Szerény véleményem szerint — mondta emelt hangon a társaság egyik fehér mellényes tagja — gentleman csak olyan ember lehet, a ki külső megjelenésével is elárulja, hogy igényt tart arra, hogy gentlemannak nevezék.

— Mit akarsz ezzel mondani?

— Hogy kávéfoltos mellényvel (itt valami mennyien begombolták hirtelen kabátjukat) nem lehet gentlemankedni.

A kijelentés a társaság tagjai között élénk ellentmondást keltett. Többen hozzászóltak a tárgyhoz, miközben egyikük egyszerre fölkiáltott:

— Ejnye, hova lett a tárczám?

— Miféle tárcza? — kérdezte a fehér mellényes ur.

— Az előbb tettem az asztalra.

A másik folytatta:

— Légy nyugodt, semmit se tettél ide.

A dolog azonban nem maradt annyiban. Az az ur, a ki a tárczáját kereste lármát csapott. Az élére állított helyzetnek a kávévetett véget, azzal az enuncziációval, hogy személyesen fogja átkutatni a jelenlévő urak zsebeit.

— Ez nem gentlemanokhoz illő eljárás — kiáltott a fehér mellényes ur. A motozás mindamellet megkezdődött.

A fehérmellényes ur folytatta:

— Én nem veszek részt ebben a komédiában, azzal az ajtó felé indult. Mielőtt azonban elérte volna az ajtót, a kabátja alól egy gyanus tárgy hullott a padlóra és az az ur, a ki nek a tárczáját keresték, hirtelen fölkiáltott:

— Nini, a tárczám!

Minden oldalról fenyegetőleg emelkedő karok vették körül a leleplezett urat.

— Ne idegeskedjenek uraim — kiáltotta — ez gentlemanekhez nem illik.

A gentlemanek kidobták.

+ A cigányprimás oltárképe. Banda Marci a Váczról Budapestre szakadt cigány primás, nagy bajba került nemrégben. Beleszált a kezébe az „ideges betegség” s nem tudta a vonót fogni. Hallgatott a száraz fa, a gazdája nem tudta rikatni, nem esalta belőle ki a szebbnél szebb nótákat. Az orvosok tengeri fürdőre küldték Banda Marciat. Ott az után meg is gyógyult. Ezzel azonban még koránt sincs befejezve a dolog. Banda Marci tudta, hogy a gyógyulását nemcsak az embereknek kell megköszönnie, de az Istennek is; azzal akarta tehát kifejezni a háláját az isteni kegyelem iránt, hogy a váci Hétkaplnának egy értékes és művészi kivitelűoltárképet ajánl dékozott.

+ Pénz eső a színházban. Egy párisi külvárosi színházban mulatságos eset történt a minap. Előadás közben az igazgató a színpadra lépett és bejelentette a közönségnek hogy a komikus hirtelen beteg lett s helyette más folytatja a szerepet. De alig végezte be a beszédét, előrohant a színpalak mögül a komikus és tagikushoz méltó hangon kiáltott fel:

— Ne higgyenek neki hölgyeim és uraim
Nem akar fizetni és én nem akarok játszani,
mert éhes vagyok.

A közönség megsajnálta az éhes komikust és az aprópénznek valóságos záporát zuditotta a színpadra. A boldog komikus összeszedepte a pénzt, azután folytatta a szerepét.

*
+ A zongorázó erőpazarlása egy francia tudós kiszámította, hogy mennyi erőfeszítésbe kerül a zongorázónak a játék. Szeriate a leglágább hangnál a billentyű nyomására 110 grammnyi erő szükséges, a fortiszimónál pedig 3000 gramm. A Chopin gyászinduló mindenik üteménél 384 grammnyi nyomást tesz a zongorázó a billentyűkre. Az ilyenféle számítás szerint így beszélhetnek a művészek:

— Ma hatezer kilogramos hangversenyem volt.

CSARNOK.

KACZAGÁSOD.

Gerlemadár a párjával
Csókolódzik egyre,
Kaczagás közt csábitgatja
Párját szerelemre.

Mikor édes, rád találtam,
— Magad is belátod; —
Szerelmre csábitott a
Csengő kaczagásod.

Szegfű.

Két szép szemért.

— Elbeszélés. —

Három évig egymástán laktam egy szobában Bujnovval. — Első találkozásunk pusztán véletlen volt, mielőtt az egyetemre kerültünk, egyáltalában nem ismertük egymást. Oroszország különböző zugaiból jöttünk föl és hírét sem hallottuk egymásnak soha.

Egy nagy háznak a lépcsőjén találkoztunk, mikor mind a ketten mentünk fölfelé a negyedik emeletre. Ő elül, én hátul. Egyéb iránt alkalmasit már előbb is észrevettük egy mást, mikor ott álltunk a kapuban és figyelmesen olvasták azt, a mi egy a kapura ragasztott cédulára apró női írással föl van írva! »butorozott hónapos szoba kiadó, legényembernek, esetleg teljes ellátással.«

Mind a kettőnket érdekelt ez az írás, de Bujnov, alkalmasit versenytársat sejtve bennem, sebtiben elolvasta s tüstént lestelet az udvarra s elkezdte keresni a megfelelő lépcsőt. Én egyáltalában soha sem szoktam s így ezáltal is lassan mentem így történt, hogy mikor én rá akartam lépni a piszkos lépcső első fokára, Bujnov már a második emeleten volt s mikor a huszonhetedik számban a negyedik emeleten ajtót nyitottak neki, én meg csak a harmadik emeleten voltam.

Csak hogy a dolog úgy állt, hogy ezáltal egy és ugyanaz a célunk volt s a huszonhetedik számban okvetlenül találkoznunk kellett. Ugy is történt. Engem Bujnov után bocsátottak be s éppen úgy mint őt, bevezettek egy elég nagy, kétablakos udvari szobába, a melyben pamlag, ágy, asztal, szekrény, állvány és a pamlag fölött tükör volt, mely utóbbi azzal a furcsa tulajdonsággal tünt ki, — hogy a tárgyakat fordítva mutatta.

— Mi az ára ennek a szobának? — kérdezte Bujnov a háziasszonytól. egy igen tisztes külsejű, főköltő és vállain keresztbevetett nagykendős, magas asszonyságtól, a kinek vonzó arca és lágy hangja volt.

— Tizenhárom rubel — volt a válasz.

— Szamovárral? — kérdezte Bujhov.

— Igen, samovárral. Ha ellátás is tesszik, úgy ez külön hat és fél rubel.

— Hm! . . . Tehát, tizenhárom? — kérdezte ismételtén Bujhov, nyilván nem akarván az ellátásra is reflektálni. — Miért éppen ilyen szám? Lám, tizenhárom az nem jó szám,

— No tudja, mikor pénzről van szó — felelt a háziasszony mosolyogva — akkor a tizenhárom jobb szám a tizenkettesnél.

— Elvégre, igaza van. De tudja, ez nekem drága!

— Nos hát, legyen tizenkettő.

— Nem, ez is drága.

Ebben a pillanatban a háziasszonyt valamiért kihívták s egyedül maradtunk a véletlensámmal. Hozzám fordult és így szólt:

— Lehet, hogy önnek alkalmas lesz, vegye ki, én nem állok utjában.

— Nem — feleltem én — annyit én sem bírok el. Én kis szobát keresek, legfeljebb hét rubelért.

— Ugy? Képzelve csak, én is csak hét rubelt fizethetek . . . Ilyet is kerestem.

— Nehéz olyat találni! — jegyeztem meg én. — Már harmadik napja, hogy keresek. Egyáltalában nincs kis szoba.

— Harmadik napja? Én meg már egy hete mászom az ötödik emeletet. . . . De hallja csak, volna egy eszmém. Egyébiránt bocsásson meg . . . ön . . . ön ugy-e diák?

— Igen, az vagyok.

— Hanyad éves?

— Csak most iratkoztam be.

— Melyik fakultásra?

— A természettudományira. De később majd mátra. Lehet, hogy orvos leszek. . .

— Hm! . . . Képzelve csak, én is. Ugy látszik tehát, hogy kollégák vagyunk.

— Igen örülök.

Kezét nyujtottunk egymásnak és bemutatkoztunk.

— Mi az ön eszméje? — kérdeztem tőle. . . .

— Im tehát. Ön is hét rubelt szánt rá, én is. Ez a szoba tizenkét rubel, tehát ha közösen kivesszük, fejenként megtakarítanánk egy rubelt, a mi éppen elég volna dohányra.

(Folyt. köv.)

Közigazdaság.

Tanyarendszer.

(Latifundiumok és közalapítványi birtok parcellázása.)

Debreczen, július 15.

Egy belga konzorezium a magyarországi latifundiumokat és a közalapítványi birtokokat bérbe akarja venni, hogy parcellázva azokat, rajta a tanyarendszer léptessék életbe. Ebben az óriási horderejükérdésben tegnap történt meg az első elhatározó lépés.

Gróf Csáky Gyula, gróf Csáky Sándor, báró Gruber belga szenátort és fiát bemutaták Széll miniszterelnöknek. Gruber annak a belga szindikátusnak elnöke, mely Antwerpenben alakult oly czélra, hogy Magyarországon nagybirtokokat vegyen haszonbérbe és azokon a tanya bérleti rendszert léptesse életbe.

A miniszterelnök közvetlen a minisztertanács előtt fogadta a nevezetteket és nagyérdeklődést tanúsított a terv iránt.

Ugyanez urak Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszternek konkrét ajánlatot nyújtottak be a Püspök-ladány közelében közelében levő biharmegyei szerepi közalapítványi uradalom bérbevételére, melynek jövedelmei az ajánlat szerint az eddigieknek kétszeresére emelkednének s az által, hogy a birtok minden 50 k. holdjára egy-egy tanyát, ipartelepeket stb. építenének, melyek legalább 100 forint befektetést igényelnének és a 35—40 éves bérlet lejártával ingyen mennek át a tulajdonos birtokába, a birtoknak értékét is meg kétszereznék.

A belga szindikátusnak szándéka azonnal rendes részvénytársaságá alakulni „Agraria” név alatt, mihelyt egy, legalább 20.000 kat. holdra terjedő birtok haszonbérleti jogát megszerezte.

A vállalatot hat millió frankkal akarja megkezdni, melynek fele részét részvényekben bocsátaná ki. Ezenkívül bérbe veszi az „Agraria” a gróf Csáky-család tulajdonát képező Bereg Bözörmény. Apáti és Körösszeg környékén elterülő latifundiumot.

Óriási horderejű lenne e terv megvalósulása hazánkban, mert a kisgazdák boldogulását jelenti.

Komoly egyének állnak a dolog élén s bizonyára nem fogják elavulni engedni a jó ügyet.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése. —

Debreczen, július 17.

Készáru 5 olcsóbb.

Okt. buza	8.65—66.
Okt. rozs	6.86—88.
Okt. buza	—
Októberi zab	5.53—55.
Július tengeri 1899	4.76—77.
Májusi tengeri	—
aug.—szep' tengeri	—

Állatvásár.

Kőbányai sertéspiact. Július 13. Magyar elsőrendű: Óreg nehéz (páronként 400 kg-on felüli 40-40 fél kr. Közép (páronként 300—340 kg. sulykilogrammon felüli sulyban) 42½—43 krig. Fialat könnyű (páronként 251—320 kg) 43½—44 krig. Fialat könnyű (páronként 250 krig terjedő sulyban 44—45 kr. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 kg. felüli sulyban) 44—44 fél krajczárig, közép (páronként 240—260 kilogramm sulyban) 43½—44 krajczárig. Könnyű (páronként 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 44—45 krajczárig.

Sertéslétszám: 1899. évi július 13. napján volt készlet 45419 drb, 1899. jul. 12. napján felhasznált 528 darab. 1899. július 11. naójára maradt készletben 45251 darab. — A sertésüzlet irányzata kissé kellemesebb.

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferenzvárosi petroleum-rakodónál levő székes-fővárosi sertés-konzumvásár árjegyzése július 4-én. Készlet 851 drb, érkezett 546 drb, összes felhajtás 1397 drb, elszállított budapesti fogyasztásra 787 darab, eladatlanul visszamaradt 610 darab. — Napi árak: 120—180 klg. sulyban 42—44 krig. Óreg nehéz 39—43½ krig. Malacok 38 krajczárig. — A vásár hangulata élénk volt.

I. Készáruüzlet.

Tengeri ártartó. Az állomási kínálat még mindig gyenge. Helyben wagonba rakva 4.67 ½ frtot, Kisujszáláson 4.62½ forintot fizettek

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki: 850 mm. 80 k. 9 frt. 72 és fél krajczáron, Felső tiszai, 750 mm. 79 k. 9 forint 75 krajczáron, 100 mm. 79 k. 9 forint 70 krajczáron, 100 mm. 79 k. 9 forint 70 krajczáron, 100 mm. 79 k. 9 forint 55 krajczáron, 100 mm. 77 5 k. 6 forint 55 krajczáron, 775 k. 9 forint 55 krajczáron, 100 mm. 78 k. 9 forint 70 krajczáron, 100 mm. 77.5 k. 9 frt. 60 krajczáron, 100 mm. 77 k. 9 forint 40 krajczáron, felső tiszai, mind három hónapra.

Bázában ma is kevés vételkedv mutatkozott, míg a kínálat valamivel sürgősebb volt. Az árak ennek folytán 10 krral olcsóbbodtak.

Rozs lanyha volt. Helyben és helybeli paritáson 7 frton. Keoskeméten 6. 70 frton köttetetett.

Kávé

Fiuméből

közvetlen a tengeri hajóról szétküldve

1 zsák 4 kgr. Rio kávé jó ízű	4.60
1 zsák 4 kgr. Portoriko kávé nagyszemű	5.00
1 zsák 4 kgr. Kuba kávé nagyszemű	5.76
1 zsák 4 kgr. Portoriko gyöngykávé	6.12
1 zsák 4 kgr. kék Java gyöngykávé	6.80

elváamolva, bérmentve és csomagolva minden más költség nélkül.

Árjegyzékkel készséggel szolgálunk.

FRATELLI DEISINGER,
FIUME, szabad kikötő 10.

A magyarországi kávék bevásárlási forrása.

TÜDŐ BETEGEK

biztos segínyt nyernek, vagy enyhülést szereznek, az általam felfedezett „MALTOL” használata által. Köhögés, rekedtség, asthma, köpések, tüdő és légzőcsatorna katarus, továbbá bőr nyak viszketegségek már pár napi használat után elmúlnak.

Százak által a legjobb eredménnyel használva, miről a naponta beérkező hiteles bizonyítványok a legfényesebben tanuskodnak. A „MALTOL” korántsem titkos szer, hanem Esti malt-comp-ből előállított különleges készítmény, melynek eladása rendőrileg engedélyezve van és az orvosok szívesen ajánlják.

Ára : 3 tégely 4.90, 6 tégely 9.00, 12 tégely 16.00 márka, előleges beküldés vagy utánvét mellett.

BIEBER VILMOS

a „MALTOL” gyártmányosa.

KÖNISBERG IN. PR.

A szépség

emelésére, tökéletesítésére és fentartására legkitűnőbb, teljesen ártalmatlan, vegytiszta és zsírtmentes készítmény a

Margit-Crème.

Hatása meglepő.

Pár nap alatt szünteti a szeplőt, májfoltot, pörsenét, pattanást, bőrrákot műtesser és minden más bőrbaját. Kisimítja a ráncokat és himlőhelyeket, még koros egyéneknek is üde, tágos arcszínt kölcsönöz.

Dr. Mosengeil és Metzger hírneves tanárok az arcon levő ráncokat massage által tüntetik el. Erre kiválóan alkalmas a Margit-Crème. Ha az arcot naponként Margit-Crèmevel masszírozzuk, nemcsak a szeplők, májfoltok és egyéb arcztisztatlanságok tűnnek el, hanem a ráncok, himlőhelyek és egyéb rendellenességek, melyeket öregség, gondok, betegség stb. okoztak.

Óvszer a nap és szél befolyása ellen. Nappal is használható. Nagy tégely 1 frt., kicsi 50 kr. Margit kölni 60 kr. Margit szappan 35 kr. Margit fogpép (Zahnpaste) 50 kr.

Rosetter hajregenerator az ősz hajnak eredeti színet adja vissza, 1 frt. Hajszőkítő bármily haját aranyoszökre fest 50 kr. és 1 frt.

Tanochin pomade legjobb hajápoló és növesztő 35 és 50 kr. Világosvári Bohus hajuszpedrő dőlczeg, szép hajusz nevelésére 25 és 35 kr.

FÖLDES KELEMEN

ARAD, Deák Ferecz-utca 12.

Bel- és külső gyógyyszerészeti és higiénikus különlegességek, kötszerek, toillette cikkek raktára.

Telefon 111. szám.

Főraktár DEBRECZEN-ben: Balás Ö., Mihalovits J.

Muraközy L., Tóth B. stb. gyógyszerárakban.

Raktár minden gyógyszerárban.

3 frton felüli rendelmények bérmentve küldetnek.

Csak akkor valódi, ha minden doboz czimeres védjeggyel van lezárva.

Új művirág és koszoru-üzlet Debreczenben.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy helyben Piacz-és Miklós-utca sarkán

művirág és koszoru-üzletet

nyitottam, a hol művirág-koszorúk, kalapvirágok, kalaptollak, präparált czi-kászok és pálmák kész szobadiszek és egyéb művirágok dus választékban kaphatók.

Elvállalok a legkényesebb izlésnek megfelelőleg szalonok, kávéházak és ebédlők művirággal való díszítését, különös sulyt fektetek menyasszonyi koszorúk és girlandokra, a melyeket kivánságra mérték után is készítek.

Tollmosást és göndörítést legjutányosabban számítok.

Üzletem vezetésével Mezey Gizella urnót biztam meg.

Midőn a helyi piaczon létesített, ezen új vállalatomban a n. é. közönség b. pártfogását kérem. maradok kiváló tisztelettel

FRIEDMANN L. LAJOS

Első budapesti művirág és koszorugyár fiókja

PIACZ UTCZA 65. sz.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény: **50.000** korona értékben

és több, kisebb nagyobb nyeremény, összesen

1006 nyeremény 100.000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára **20** krajcár.

Az összes nyereményeket kívánatra 20% levonással azonnal készpénzben beváltja **Budapest**en: a „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 8., vagy **Szegeden**: a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénzüintézetek a nyerő kivánságára készek az

50.000 korona értékű főnyereményt egy hasonértékű szegedi mintaszerűen be rendezett tanyai gazdasággal is becserélni.

Huzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899. szept. 10-én este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohány-tőzsdékben és egyéb elárusító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,

Budapest, IX., Üllői-ut 25., Köztelek.

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre kö- és könyvnyomdájában 1899.